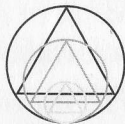

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Daniela Avarin

Amintiri

Cartea Daath
Publishing House

Editura Cartea Daath, 2018

Cuprins

Un răsfăț al zborului	3	Jumătatea sufletului	29
O poetă a memoriei în stare acută	5	Vulturii mor în zbor, nu-i așa? . . .	31
Și versurile-Amintiri sunt zborul prin care ne putem iz- băvi iubirea de uitare	9	Am să mă-ntind și-am să aștept să fiu iubită	33
De ce tot zbor?	17	Zborul din mare	35
Ori de câte ori	19	Scoica de galben	36
Pentru că nu-mi place să simt praful sub tălpi	20	Pentru că n-ai vrut să crezi în aripi	39
În ochii tăi	21	Depinde	40
Memoria unei lumi	23	Durerea din ochi	42
Spirala	24	Niagara	45
Alergi pe lângă râurile vieții mele	25	Mărturisitu-m-am	47
Dor-de-negru	26	Iubitul de iubit	49
Piatra sufletului	28	Podul	51
		Eu vreau să râd, ci nu să plâng	52
		Capacul gândului	53
		Josul lumii	54

Tubiții care nu privesc	55	Plaja	80
Eu nu mă rog să mi se dea, ci să se ia	57	Îngerul trist	81
Rostul durerii	58	Femeia ce-ți spală șosetele	82
Brazdele astea adânci	59	Spune-mi ceva	83
Conjugarea	60	Mi-e dor de tine	84
Biciul peste suflet	61	Liniște	85
A trecut un mai târziu prin gară	62	Parenttheses (The Diary of Renovation)	87
Nu ne dăm voie	63	The daily waltz	89
Cenușa stelelor	65	Exiled	90
Plânsul și Ploaia	67	Between the wor(l)ds	91
Ce bine că plouă	68	Outside my home	92
Lacrimile nechemate	71	Light pink rose	93
Poezii revizitate din volumul ea (1999)	73	Tuberose	94
Gresia tinereții	75	White paint	96
Nu știu de ce tristețea mă-mbracă atât de frumos	76	I dive	97
Cântec	78	Parent-theses	98
		Division (I)	100
		Only she knows	103

Ori de câte ori

*Când mi-s urâte zalele pământului, mică mă fac și fug în zbor
când trupul mi-i rănit, mă duc în cer, aripi să-mi țeasă din nou*

tu nu vedeai că eu am aripi
eu nu vedeam că nu am tălpi
ne străduiam să ne găsim un loc comun
tu n-aveai aripi
eu n-aveam drum

Pentru că nu-mi place să simt praful sub tălpi

Clipa lasă o urmă

în urmă, un praf.

Nu-mi place desculță să calc pe urmele clipelor.

Nu vreau să le-aud strigândperate

după lumina ce le-ar scoate din iadul în care-au rămas suspendate,
eterne clipe pozate.

Nu vreau să le simt spărtura

nici nodurile în țesătura lumii de jos.

De-aceea aripi îmi cos.

În ochii tăi

Marea și cerul se răstigniseră în trupul meu întins peste valuri.

Îmi lipseai.

Ți-am strigat sufletul până când ochii tăi au venit să mă soarbă.

Atunci ți-am arătat cum zbor cu aripile-n mare.

Cu pleoapele închise

m-am înălțat în lungi vârtejuri înspre soare

și ochii tăi m-au înghițit cu totul.

Acum ar trebui să mă vezi oriunde privești.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

FB

Memoria unei lumi

Nu-mi amintesc mișcarea din încheietura aripilor mari

îmi amintesc plutirea trupului peste iubirea ta.

Nu-mi amintesc cine erai

îmi amintesc cum mă iubeai

când lumea izvora spectaculos din oasele-ntinse pe jos

carnea în trandafirii petale

duhul fierbinte din oale

ce soarta luminii ținea.

Nu-mi amintesc desprinderea.

Durerea arcului întins,

săgeata pieptului cuprins în sângele de dor aprins,

atât îmi amintesc,

iubirea mea.

Spirala

Punctul vieții tresări.

În ochii tăi priveam istoria ce-avea să-mi prăfuie brațele,
în ruginire aripile.

Vântul neschimbat

în același vârtej purtându-ne pe amândoi

în aceeași căutare de unul, de altul.

Alergi pe lângă râurile vieții mele

iar eu aud un fel de cânt.

Și ochii mei, în ochii tăi ascunși, se umplu de albastrul lacurilor mari,
de albul revărsat al râului tăiat,
căzut, cascadă spumegând,
de vârfurile munților rotunzi de-atâta strălucire-n vânt,
de verdeața portocaliu al junglei unui gând...

Le văd pe toate, iubitele, le văd!

Poartă-mă-n tine,

în praful drumurilor tari, încinse, roșii, înnoptate în culori...

Poartă-mă-n tine peste tot.

E-atâta de frumos pe unde zbori că gândul meu tăcut-a printre nori.

Doar sufletu-mi grăiește uneori în calde tresăriri

iar trupul meu îndepărtat

trăiește iară dorul atât de-adânc odată îngropat.

Dor-de-negru

Marea-din-mare solzii albaștri-și spăla
fărâme de vise din ceruri nevizitate-oglindea.
Porți-albastre-n ochi-negri-de-noapte clipea
peste dorul de moarte ce nu se stingea.

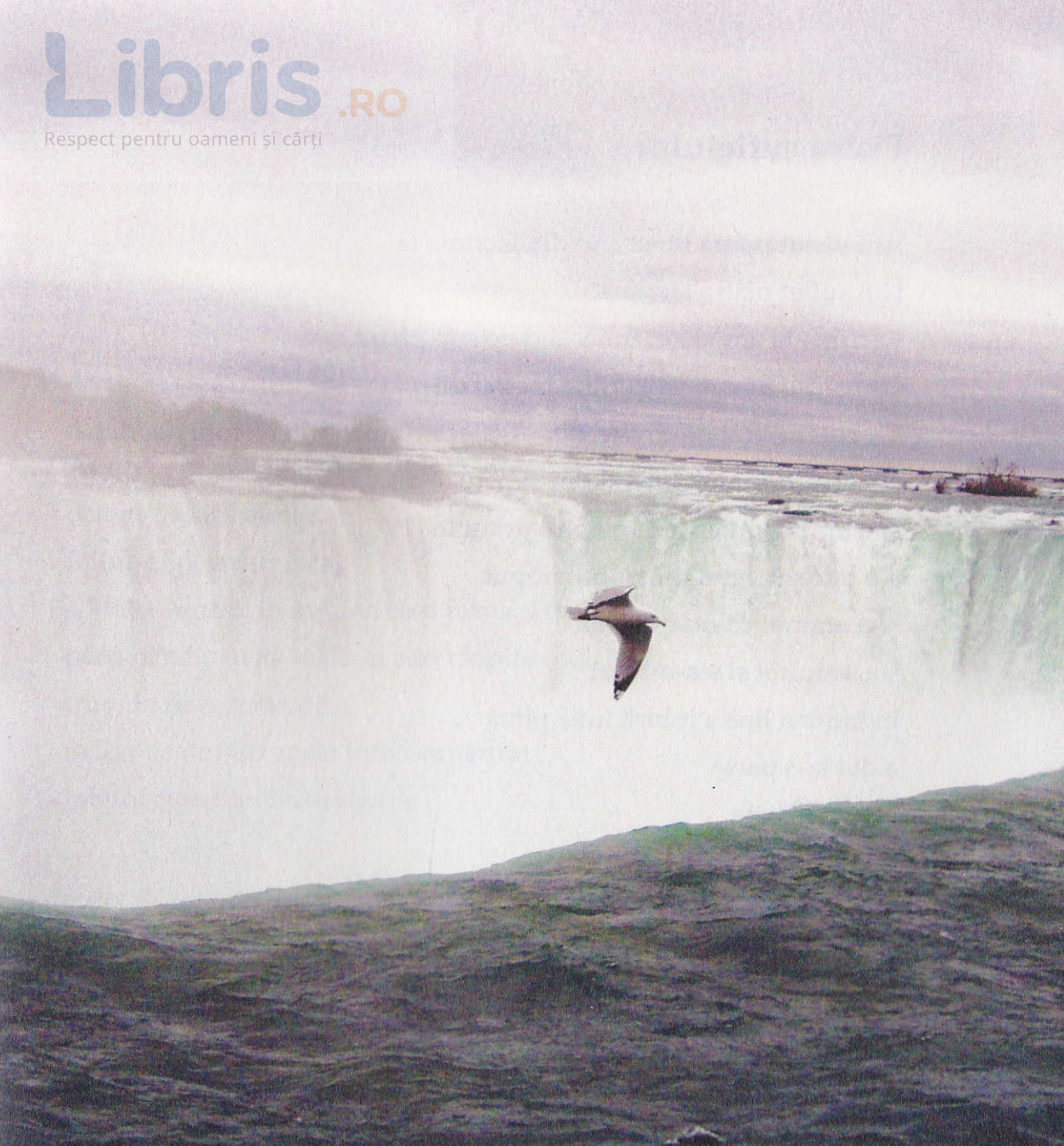
În verde-de-piatră trupul pe mal unduia
cerșind mângâierea-cerului-mării în van suspina.

Luna în soare-de-vară-apunea
iar lumea-în-viață plaja inunda.

Verde-de-om în verdele-mării trecea
albastru de solzi pe trup se lipea
sub soarele alb și cerul albea
și-n vise-de-roșu dorul-de-negru-i-topea.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Piatra sufletului

Am văzut piatră lunecând din lacrima ta.
Din suflet piatra lăcrima.
Lacrima ta am văzut lunecând pe sub piatră.
Pământul înnoit de lacrima pietrei de piatră
s-a cutremurat de-un strigăt: „Trăiește!“ auzit-am cu toții deodată!
„S-a descarcerat sufletul din sunetul cântului
și-a aprins puterea în pieptul urâtului
s-a retrezit vesel din doliul impus
și-a amintit că nu e răpus
s-a scuturat și s-a-mbăiat
în lumina lină a iubirii lună plină
a dat la o parte
orice se zbate
ca să-l înrobească
și să-l siluiască.
S-a eliberat sufletul de așteptare
și-acum zboară zâmbind către mare.“